

постигнаше неволя-та да ся надѣмъ на людскѣ милость, ные пакъ щяхмы да бѣдемъ въ душѣ-тъ си мирни, ако бы имало да знаемъ, че на добро рѣмя и ные смы свършили за чловѣческо-то общество что-то смы могли. Съ еднѣ думѣ, най-голѣма по вала на честенъ чловѣкъ е слободія-та, а тя повече е въ рѣцѣ на труда и на залѣганіе-то, безъ кой-то не може ся помисли слободенъ чловѣкъ.

Чловѣкъ трѣбува да си свива желанія-та щѣнки-ты спротивъ колко-то му е сила-та, и простира до колко-то му стига черга-та, а ако му иска да добрува въ повече добрины, что дава природа-та, той трѣбува повече и да работи. Кой-то не работи или кому-то ся иска повече отъ колко-то му стига рѣжа, той най-напоконъ трѣбува да чяка помощь отъ людскѣ милость и да стане другому брѣмя или да ся унизи да чини ничто и никакво, само да си поерѣщне потрѣбы-ты и неумѣрены-ты си желанія. Оттука излизать оныя пѣявицы на чловѣческо-то общество — просеци-ти, кой-то безъ трудѣ просятъ; оттука сѣ ся развѣдили и оныя никаквы души — подлизуркы-ты, кой-то ся облизвать и мытать около имотны-ты и силны-ты та имъ галять страсти-ты и имъ ставать метла само за да си насытятъ корема и да си угодятъ. Нъ такыва мытливы гясто дохождать въ нуждѣ да си продадѣтъ и заложатъ честь-тѣ и слободѣ-тѣ, тыя два най-лѣскавы накыта на чловѣкъ, достоенъ да живѣе. А това ся и стои на такыва готовановцы. А пакъ чловѣкъ кой-то и въ сиромашѣ-тѣ си ся облѣга на ума си и на снагѣ-тѣ си, слободно казва: глава-та ми и рѣцѣ-тѣ ми мя хранять и бранять, а господъ, царь-тѣ и законъ-тѣ ми сѣ сами-ти господаріе!